

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی هندسه حیاط مرکزی در معماری خانه های بومی شیراز

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات میان رشته ای معماری ایران، دوره 1، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

لیدا حسین زاده - دانشجوی پایه تز دکتری معماری و شهرسازی دانشگاه پلی تکنیک مادرید، اسپانیا؛ مدرس دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری تاریخی ایران از نمونه های بارز معماری بومی در جهان است. حیاط مرکزی، که نشاندهنده الگوی بسیار کهن در ساخت خانه های ایرانی است، در شهرهای ایران به طور چشمگیری دیده می شود. شیراز یکی از شهرهای تاریخی ایران است که بافت تاریخی با آثار معماری ارزشمندی از دوران زندیه و قاجار در آن برجای مانده است. قوام الملک ها، مشیرالملک ها، ایل بیگی ها و اعیانی همچون نصیرالملک ها از خاندان های بانفوذ شیراز در دوره قاجار و معاصر به شمار می روند که آثاری مانند خانه های فروغ الملک، نصیرالملک، زینت الملک جزو بناهای باارزش این خاندان است. در این پژوهش، خانه های بومی با قدمتی دویست ساله در محله های تاریخی شهر شیراز بررسی شده اند که هندسه حیاط در آن ها تاثیر بسزایی در ایجاد نظم فضایی داشته است. هدف از این پژوهش بررسی تناسبات، اجزای حیاط مرکزی و استفاده از آن ها در مناطق نیمه گرم و خشک مانند شیراز است. ماهیت پژوهش کیفی و از نوع تحلیل محتوا است که با جمع آوری داده ها به صورت برداشت میدانی، مشاهدات، مطالعات کتابخانه ای و قیاس تطبیقی صورت گرفته است. با توجه به موضوع پژوهش، داده های به دست آمده تجزیه و تحلیل شده و نتایج آن در قالب مولفه هایی برای معماری حیاط در خانه های معاصر بیان شده است.

کلمات کلیدی:

هندسه، حیاط مرکزی، معماری بومی، خانه های شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1692198>

